

Évközi 28. Vasárnap - 2012. október 14.

A dúsgazdag, de zsugori férfi egy éjszaka álmot látott. Azt álmodta, hogy meghalt és felkerült a Mennysországba. Csodálatos ételekkel, italokkal, ruhákkal és luxuscikkekkel roskadásig rakott pultok sorakoztak ott, mögöttük pedig kedvesen mosolygó angyalok voltak az elárúsítók. A férfi megkívánta a sok szépséget és finomságot, elégedetten nyugtázta, hogy a Mennysország bizony olyan, sőt még jobb, mint amilyennek elképzelte. Elővette hát a nagycímletű bankókkal teli pénztárcáját, s már sorolta is, mi mindent szeretne vásárolni. A mosolygós angyalok azonban a fejüket csóválták, s egyikük fel is világosította emberünket: „Sajnáljuk, de ez a valuta itt nem érvényes.” „Van másfajta pénzem is!” – kiáltotta a férfi, s elkezdte előhúzgálni tárcájából és zsebeiből a különféle országok pénznemeit. Az angyalok azonban továbbra is csak széttárták a kezüket, s közölték vele: „Itt csak azzal a pénzzel lehet fizetni, amit földi életedben önzetlenül másoknak adtál, a rászorulókra költöttél.”

Az apostolok csodálkoznak Jézus szavain, amikor arról beszél, hogy milyen nehéz a gazdagoknak Isten Országába jutniuk. Vajon mi csodálkoznivaló van ezen? Miért vált ki döbbenetet ez a megjegyzés? Talán azért, ami miatt ma is sokan csodálkoznának, ha olyan kijelentéseket hallanak, miszerint ez vagy az az ajtó épp a nagy vagyonnal rendelkezők előtt marad csukva. Sajnos történelme kezdeteitől megszokta az emberiség, hogy a pénz szinte minden ajtót megnyit, a gazdagoknak sokkal több lehetőségük van bármit is elérni, mint a szegényebbeknek. Ezen nem változtatott a modern kor és a nagyra értékelt demokrácia sem. Talán ezért lehetett furcsa azt hallani Jézustól, hogy egyetlen ajtó mégiscsak nehezebben tárul fel a vagyonosok előtt, mint a szegények előtt, s ez éppen az Isten Országának ajtaja.

Azonban legalább ennyire magyarázható a tanítványok csodálkozása azzal is, hogy igazából még nem értik, mi is valójában az Isten Országa. Akkoriban a zsidók jó része még nem hitt a föltámadásban és az örök életben, az Isten Országa számukra elsősorban földi országot, valamint az azt irányító vallási és politikai hatalmat jelentette. Márpedig egy evilági országban mindig a gazdagok és hatalmasok viselik a vezető pozíciókat. Különösen igaz volt ez a Jézus-korabeli vallási és politikai vezetőkre, a főpapokra és a Főtanács tagjaira, akik többnyire a római hivatalnokok megvesztegetésével kerültek pozíciójukba.

A jézusi kijelentés, miszerint a „gazdagoknak nehéz bejutniuk Isten Országába”, nem annyira a gazdag emberek leszólása, elítélése akar lenni, mint inkább tanítás arról, hogy milyen az Isten Országa. Ez az ország nem egy politikai közösség, nemzetállam, nem is valamiféle „teokrácia”, vagyis vallási alapon hatalmat szerző, valamiféle istenség nevében kormányzó papi réteg által irányított evilági ország. Isten Országa olyan emberek közössége, akiket a Jézus tanításából és életpéldájából merített eszmék követése, főként az önzetlen és hűséges szeretet tart össze. Olyan emberek közössége, akik Isten törvényeit betartva azokat az értékeket helyezik előtérbe, amelyek az örökkévalóságra megmaradnak. Ez az Ország csak a túlvilágon bontakozik ki a maga teljességében, de már itt a földi életben épülni kezd. Miért nehéz a gazdagoknak bejutni ide? Gondoljunk csak végig! A gazdagok könnyen megszokják, hogy mindent megvásárolhatnak, így a megajándékozottság tudata és a hála érzése általában ritkán érinti meg őket. Nem a szeretet jeleként, hanem üzletként fogják fel, amit adnak vagy kapnak. Kénytelenek megszokni azt is, hogy az emberek többnyire csak érdekből tartoznak hozzájuk, nem őszinte szeretetből, személyes érdeklődésből. A gazdagsággal többnyire összefüggő hatalom és irányító szerep sem tesz jót az önzetlen szeretet megélésének. Csakúgy, mint a jólét, az elkényelmesedett életforma sem. Ez ugyanis túlságosan az anyagi dolgok fontosságát hangsúlyozza az ember életében, míg a lelki értékek háttérbe szorulnak. Nem is beszélve arról, hogy a vagyon megszerzése és gyarapítása sok esetben erkölcstelen,

embertelen eszközökkel valósítható meg, s ez is rányomhatja bélyegét a gazdagok személyiségére.

Azok az életstílus- és magatartásbeli jellemzők tehát, amelyek a gazdagság velejárói, megnehezítik azon értékek felismerését és megélését, amelyek Isten Országának a lényegét alkotják. Ezért nehéz, de természetesen nem lehetetlen a gazdagoknak Isten Országába jutniuk! Az egyház szentjei között sokakat tisztelünk, akik a vagyonos rétegbe tartoztak. Nem szabad elfelejtenünk, hogy nem annyira az anyagi javak birtoklása, mint inkább az azokhoz való lelki hozzáállás és azok használata a döntő. Ahogy Jézus nem automatikusan a szegényeket, hanem a „lélekben szegényeket” mondja boldognak, úgy a gazdagságban is a szívnek és léleknek túlzott vagyonhoz tapadása lehet a veszélyes. Mi tehát figyeljünk arra, hogy akár többel, akár kevesebbrel rendelkezünk e világ javaiból, legyünk képesek tőlünk telhetően megosztani azokkal, akik ránk szorulnak, s így idejében begyűjtögethessük a „mennyei valutát”!